

ตราสินค้าของคุณมีค่าเท่าไร

เรียนรู้ นอกตำรา

ดร.โรจนศักดิ์ โจมวิไลลักษณ์
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

มือเร็วๆ นี้ คำถามที่ผมถูกถามมากขึ้นในฐานะนักวิจัยที่ให้ความสนใจศึกษาเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาตราผลิตภัณฑ์ (Branding) จะออกมาทำนองที่ว่า “ถ้าต้องการซื้อตราที่ยี่ห้อหนึ่ง ต้องจ่ายเท่าไร” หรือ “ต้องการขายตราสินค้า ต้องขายราคาเท่าไร” แทนที่จะเป็นคำถามประเภท “ต้องทำอะไรในการสร้างตราสินค้า” หรือ “ทำอะไรดีให้ลูกค้าเกิดความภักดีในตราสินค้า”

น่าสนใจนะครับ ! สำหรับผมแล้ว คำถามประเภทนี้ชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงที่น่าสนใจมากทีเดียว **ทำไมน่าสนใจหรือครับ?** จะไม่ให้ผมรู้สึกตื่นเต้นกับการเปลี่ยนแปลงนี้จนทำให้เกิดอาการใจเต้นไม่เป็นสำได้อย่างไร ในเมื่อปรากฏการณ์ดังกล่าวข้างต้นสะท้อนถึงทิศทางการพัฒนาตลาดของไทยในการสร้างและพัฒนาตราผลิตภัณฑ์ที่ชัดเจนและรุนแรงในเชิงของการรุกซื้อตราที่ยี่ห้อและ/หรือควบรวมกิจการ (Takeover and/or Merger Acquisition) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แนวโน้มที่เกิดขึ้นนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับตลาดสหรัฐอเมริกา ลูกพี่ใหญ่แห่งระบบตลาดทุนนิยม และตลาดโลกในภูมิภาคอื่นๆ เพียงแต่ว่าการเปลี่ยนแปลงของไทยมาเร็ว รุนแรงและใช้เวลาบ่มเพาะน้อย เมื่อเทียบกับตลาดอื่นๆ

ลองพิจารณาตัวอย่างที่น่าจะอธิบายเหตุผลว่าทำไมคำถามดังกล่าวจึงสำคัญ ดูสิครับเมื่อไม่นานมานี้ เบคแมน (Beckman) บริษัทในตลาดเครื่องมือและนำยาตรวจวินิจฉัยโรค (Medical diagnostic) ในอเมริกาซื้อบริษัท คูลเตอร์ (Coulter) พูดงๆ คือ เบคแมนซื้อตราคูลเตอร์นั่นเอง จากนั้นเป็นต้นมาสินค้าและบริการที่ผลิตโดยสองบริษัทนี้ใช้ชื่อว่า เบคแมนคูลเตอร์

อีกตัวอย่างหนึ่งในธุรกิจเดียวกัน โรช (Roche) จากสวิตเซอร์แลนด์ซื้อเบอร์ริงเกอ แมนโฮล์ม

(Boehringer Mannheim) และกลายเป็นอันดับหนึ่งของโลกในตลาดนี้

ดูๆ เหมือนจะเป็นบทสรุปที่หอมหวานเหมือนคู่แข่งงานใหม่ทั่วไปใช่ไหมครับ เพราะสองบริษัท สองตราที่ยี่ห้อรวมกัน อย่างน้อยผลที่ได้คือ มีสินทรัพย์รวม (Total assets) เพิ่มขึ้น ส่วนแบ่งตลาดของบริษัทใหญ่ขึ้น แต่ก่อนหน้าที่สองบริษัท สองตราที่ยี่ห้อจะตกลงปลงใจแต่งงานกันได้ เจ้าบ่าวหรือบริษัทที่จะไปซื้อหรือไป

ขอควบรวมกิจการคงต้องคิดคำนวณถึงค่าสินสอด หรือราคาของตราผลิตภัณฑ์ที่ต้องการซื้อว่าควรมีราคาเท่าไร และเมื่อซื้อมาแล้วจะมีความคุ้มค่าในการสร้างรายได้ และคุณค่าให้กับบริษัทของตนหรือไม่ ทำนองเดียวกันบริษัทหรือเจ้าของตราสินค้าที่ถูกซื้อ เปรียบเหมือนฝ่ายเจ้าสาว ก็ต้องคำนึงถึงราคาตัวของตัวเองของตนเช่นกัน ไม่เช่นนั้นอาจจะขายได้ในราคาที่ไม่ดี หรือถูกกว่าราคาที่ควรจะเป็นเหมือนเช่นบริษัทของไทยหลายๆ บริษัทที่ขายให้กับนักลงทุนต่างชาติในราคาต่ำหรือบางทีอาจจะต่ำกว่าทุนและมีของแถมให้ด้วยซ้ำในช่วงการแก้ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจของไทยที่ผ่านมา

มาถึงตรงนี้หลายคนอาจจะบอกว่าตัวอย่างที่ว่ามานี้ไม่เห็นเกี่ยวข้องกับอะไรกับบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) เลย! ใช่ครับ ถ้าจะมองในมุมที่ว่ากรณีตัวอย่างข้างต้นเป็นปรากฏการณ์ของบริษัทขนาดใหญ่ในอเมริกา ก็อาจสรุปอย่างนั้นได้ครับ แต่ถ้าพิจารณาในอีกมุมหนึ่ง เอาเข้าจริงๆ แล้วแนวโน้มของการซื้อหรือควบรวมกิจการนั้นกำลังสืบคลานเข้ามาสู่ธุรกิจ SMEs ไทยอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่ธุรกิจแฟรนไชส์ (Franchise) ของไทยกำลังเติบโตขึ้นดังดอกเห็ด ซึ่งส่วนใหญ่ธุรกิจนี้เป็นธุรกิจ SMEs และเมื่อเจ้าของตราแฟรนไชส์เก็บเกี่ยวประโยชน์จากค่าธรรมเนียมแฟรนไชส์ (Royalty fee) จนคุ้มค่าแล้ว ก็จะหันไปสร้างและพัฒนาธุรกิจและตราที่ยี่ห้อใหม่ต่อไป ซึ่งตราผลิตภัณฑ์เดิมก็อาจจะขาย หรือใช้เป็นเครื่องมือส่งเสริมการตลาดในการขายแฟรนไชส์ของอีกธุรกิจหนึ่งหรืออีกตราที่ยี่ห้อหนึ่ง

ตัวอย่างเช่น ชายสี่บะหมี่เกี๊ยวกลายเป็นตราที่ยี่ห้อสำหรับแถมให้กับผู้ซื้อแฟรนไชส์ร้านสะดวกซื้อ (Convenient store) ยี่ห้อใหม่ที่กำลังเปิดรับผู้ซื้อแฟรนไชส์ (Franchisee) อยู่ในขณะนี้

กล่าวโดยสรุป ค่าหรือมูลค่าของตราที่ยี่ห้อกำลังเป็น

เรื่องที่มีความสำคัญและเป็นที่ต้องการทราบสำหรับ
บริษัทเจ้าของตราสินค้าต่างๆ ทั้งในฐานะผู้ซื้อและผู้
ขายมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะจะทำให้การตกลงซื้อขายดัง
กล่าวเกิดขึ้นอย่างราบรื่นและเป็นที่พึงพอใจของทั้งสอง
ฝ่ายได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ การรู้ค่าของตราสินค้าทำให้
การตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องกลยุทธ์และแผนการตลาดมี
ความเหมาะสมมากขึ้น ตัวอย่างเช่น เมื่อ โซนี่ (Sony)
ทราบว่าตรายี่ห้ออุปกรณ์ไฟฟ้าในครัวเรือนของตนมีค่า
สูงกว่าคู่แข่งชั้น ย่อมจะสามารถตั้งราคาที่สูงกว่าได้
โดยลูกค้ากลุ่มเป้าหมายก็ยังยินดีที่จะจ่ายสูงขึ้น

ประเด็นสำคัญที่ตามมาคือ **เราจะรู้ค่าของตรา
สินค้าของเราได้อย่างไร?** หากกล่าวโดยคำจำกัดความ
แล้ว **ค่าของตรายี่ห้อ (Brand value)** หมายถึง
มูลค่าปัจจุบันของตรายี่ห้อที่มีการลงทุนในการสร้างและ
พัฒนาขึ้นมาหักด้วยมูลค่าปัจจุบันของตรายี่ห้อที่ไม่ได้มี
กิจกรรมการสร้างตราผลิตภัณฑ์หรือหักด้วยมูลค่า
ปัจจุบันของสินค้าที่ไม่มีตรายี่ห้อเฉพาะ และหักด้วยต้นทุน
รายปีของกิจกรรมการสร้างตรายี่ห้อ เช่น
ค่าโฆษณา ค่าประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายและชัดเจนขึ้น ผมขอยกตัวอย่าง
ดังนี้ครับ ถ้าเรากล่าวถึงค่าของตรายี่ห้อ “ชายสี่บะหมี่
เกี่ยว” จะเท่ากับความแตกต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบัน
ของตราชายสี่บะหมี่เกี่ยวกับมูลค่าปัจจุบันของร้านรถ
เข็นบะหมี่เกี่ยวธรรมดาที่ไม่มีชื่อตราหรืออาจจะเป็นร้าน
รถเข็นบะหมี่เกี่ยวยี่ห้อ “บะหมี่เกี่ยวนูชมา” ซึ่งเป็นตรา
ยี่ห้อที่ไม่ได้มีการลงทุนทำกิจกรรมโฆษณาประชาสัมพันธ์ใดๆ
ในการสร้างตราผลิตภัณฑ์ (House
brand) และหักด้วยต้นทุนการสร้างตรายี่ห้อรายปีของ
ชายสี่บะหมี่เกี่ยว

สำหรับการหามูลค่าปัจจุบันของตรายี่ห้อ คำนวณ
ได้จาก ผลคูณของราคาขายต่อหน่วยกับจำนวนที่ขาย
และแปลงเป็นค่าปัจจุบัน (Discounted to net present
value) พูดย่างๆ คือ มูลค่าปัจจุบันของตราชายสี่
บะหมี่เกี่ยวเท่ากับราคาขายต่อชามคูณด้วยจำนวนชาม
ที่ขายได้ทั้งหมด จากนั้นแปลงเป็นค่าปัจจุบัน แต่ผมขอ
อนุญาตไม่อธิบายรายละเอียดของการแปลงเป็นค่า
ปัจจุบันนะครับ เพราะเป็นเรื่องซับซ้อนทางการเงิน

ปล่อยให้เป็นที่หน้าของผู้อื่น แทนที่จะเป็นผู้
บริหารธุรกิจ SMEs อย่างท่าน เอาเป็นว่า
ท่านแค่เข้าใจว่าต้องหามูลค่าปัจจุบันเป็นพอ
แล้ว และสั่งการให้คนอื่นทำอะไรดีกว่าครับ

นอกจากวิธีในการหาค่าของตราสินค้า
ตามที่กล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีอีกหลายวิธีครับ
แต่ผมขอเสนอวิธีหนึ่งเท่าที่หน้ากระดาษจะ
อำนวยนะครับ วิธีที่ว่านี้ ผมขอใช้คำว่า
“การหาค่าของตราสินค้าตามข้อมูลฐานวิจัย”
(Research-based approach) วิธีนี้ใช้ข้อมูล
การวิจัย เช่น การรู้จักตราสินค้า (Brand
awareness) ความคุ้นเคย (Brand familiar
ity) และความชอบ (Brand preference)
เป็นต้น โดยอาจจะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย
การออกแบบสอบถามและนำค่าของความคิด
เห็นเกี่ยวกับประเด็นข้างต้น ตัวอย่างเช่น
การรู้จักตราสินค้า ซึ่งอาจจะกำหนดค่า
ระหว่าง 1 ถึง 10 จากนั้นคูณด้วยค่าเงินลง
ทุนที่ใช้ไปในกิจกรรมที่สร้างให้เกิดการรู้จัก
ตราสินค้านั้นๆ ค่าที่ได้มานั้นจะเท่ากับค่าของ
ตราสินค้า นี่ละครับคือวิธีในการหาค่าของ
ตราสินค้า หนึ่งในอีกหลายๆ วิธีที่ผมขอ
อธิบายไว้พอสังเขป ในโอกาสหน้าเราคงได้
มาทำความรู้จักกับวิธีหาค่าของตราสินค้าใน
วิธีอื่นๆ กันอีกนะครับ ○

*แสดงความคิดเห็นหรือมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
กรุณาส่งมาได้ที่ ศูนย์บริการวิชาการ
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
E-mail: ascenter@utcc.ac.th*